

עיריית כפר סבא

פרוטוקול מס' 5/17-12/14

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום רביעי, י"ד בשבט תשע"ד (15/01/14)

משתתפים:

ראש העיר	יהודה בן חמו
מ"מ וסגן ראש העיר	צביקה צרפתי
סגן ראש העיר	עילאי הרסגור-הנדין
סגן ראש העיר	עו"ד איתן צנעני
משנה לראש העיר	אורן כהן
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חבר המועצה	יהודה יוגד
חבר המועצה	אליהו כהן
חבר המועצה	אהוד לוי יובל
חברת המועצה	רויטל לן כהן
חבר המועצה	עמירם מילר
חבר המועצה	מתי פז
חבר המועצה	אמיר קולמן
חברת המועצה	פליאה קטנר
חברת המועצה	ענת קלומל
חבר המועצה	אברהם שיינפייך (ממה)
חברת המועצה	רביטל עמר שלום
חברת המועצה	ד"ר דבורה שני

חסרים:

שמעון פרץ חבר המועצה

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	אשל ארמוני
יועץ משפטי	עו"ד אלון בן זקן
יועצת משפטית	עו"ד בתיה בראף
יועצת משפטית	עו"ד שרון גמזו שורר
מבקר העירייה	דוד תורגימן
גזבר העירייה	שגיא רוכל
מנהלת אגף הכנסות העירייה	דבורה הררי

ישיבת מועצה שלא מן המניין - 15.01.2014

על סדר היום:

1. אישור צו הארנונה לשנת 2014.

1. אישור צו הארנונה לשנת 2014.

צביקה צרפתי: אני רוצה לפתוח את הישיבה השנייה שלא מן המניין, בנושא אישור צו הארנונה, בבקשה דבורה.

דבורה הררי: אחרי הדיונים בוועדת הכספים וכל ההערות והדיון בסעיפים השונים שדנו בוועדת הכספים, התגבש צו מיסים לאישור המועצה. במסגרת השינויים בצו המיסים אנחנו מתכוונים להגיש בקשה לשינויים בצו במספר תחומים:

- אחד - העלאה חריגה בסעיפים שונים, בסיווגים שונים ביניהם: קרקע תפוסה לתחנות הדלק, מפעל חדש מעל 7,000, קרקע למכירת מכוניות חדשות וישנות, קרקע תפוסה צמודה למבנה התעשייה. רק למען הסדר הטוב אני חייבת לציין, שכל מה שהוגש בשנים עברו ולא אושר ע"י שרי הפנים והאוצר בבקשות, נמצא אותם פה פעם נוספת, כי אנחנו חושבים שצריך להמשיך ולדרוש את השינויים. ואם וככל שיאושרו כמובן, שלא נגיש אותם יותר אף פעם, אבל בשלב הזה כשאנחנו נדחינו על רוב הבקשות משנים עברו, מצאנו לנכון לחזור ולבקש את השינויים המתבקשים.

- סיווגים חדשים, מדורגים, נובעים מיתרון לגודל מפעלי תעשייה במדרוג שבין 2,500 ל-5,000. בין 5,000 ל-7,000. רק למען הסדר הטוב, בכפר סבא בצו המיסים קיים דירוג שהוא מעל 7,000 מטר בהנחה מפעל תעשייה מכוח הגודל. בין 0 ל-7,000 אין שום מדרוג.

הרצון להיות עיר אטרקטיבית על מנת שיגיעו גם מפעלים בגדלים בינוניים. סברנו שבסיווג הקיים אנחנו נבקש בקשה להוספת סיווג ונגיש אותו לאישורי השרים והאוצר הן בתוספת, הן בבנקים וחברות ביטוח, הן במשרדים שירותים ומסחר, הן במוסדות חינוך ומכללות. נבקש תעריף מופחת, כאשר לגודל הנכס יש יתרון שהוא זה שמוביל למדרוג שלו.

סיווג חדש, בית מלון. אין לנו בצו סיווג כזה. זאת הטלה לראשונה. עשינו מבחני בדיקות ביחס לסביבה, תעריפי הסביבה. אנחנו מבקשים להטיל בפעם הראשונה סיווג לבתי מלון בתעריף של 100 ₪ למטר מרובע לשנה.

- שינוי נוסף מבוקש בצו הוא בקשה לשינוי שיטת חישוב לשטחים משותפים לנכסים שאינם מגורים, משיטה שווה בין המחזיקים לשיטה יחסית בהתאם לגודל הנכס שכל אחד מחזיק מבין המחזיקים במבנה.

- אנחנו מבקשים להגדיר אזור חדש נוסף בתב"ע 50, שהסיווגים החדשים יהיו זהים לסיווגים המדורגים המבוקשים, הן לתעשייה ומסחר, הן לשירותים, הן לבנקים. כפי שיחולו על כלל האזורים בעיר, יחולו גם על אזור זה.

- דבר נוסף שנדרש עפ"י דין לאשר, זה אישור הנחות בארנונה. המדרגים וסוגי ההנחות עפ"י התקנות ומבחני ההכנסה כפי שמבוצעים, ואישור מועדי התשלום של הארנונה לתושבים, לאלה שאינם

משלמים מראש.

זה עיקרי הצו. הצו הועבר לעיונכם ואנחנו נדרשים לאשר אותו.

עמירם מילר : פה אחד.

צביקה צרפתי : אם יש התייחסויות,

אהוד יובל לוי : אני בישיבת ועדת כספים העליתי בקשה להכניס סיווג

להנהלות בנקים, מכיוון שהנהלות בנקים זה אלמנט שכן מוביל, וכן מושך כוח אדם איכותי, וכן ניסינו בעבר למצוא דרך להפחית להם כדי שיגיעו בבניינים של אלפי מטרים, לפעמים זה עשרות אלפי מטרים כמו שאנחנו מכירים את זה במקומות אחרים.

אפילו חדרי מחשבים, אולי נשים ממול קלקיליה חדרי מחשבים, אבל אפילו משרדים או מחסנים, כל מה שקשור לבנקים הפסיקה אומרת שזה בנקים. המנהלות של בנקים, לגבי סליקה.

ד"ר אמיר גבע :

אהוד יובל לוי : מרכזי הסליקה זה דבר אחד, אבל גם דברים טכניים אחרים

שקשורים לבנקים, ברגע שזה קשור לבנקים אתה לא יכול להתחמק. ולא היתה אפשרות. ואני ביקשתי שברגע שמגדירים את אזור 5, אזור תעסוקה בתכנית כס/1/50/א אז היה אפשר לעשות את הדבר הזה, ולו בלבד כדי לשמור על מה שאמרת לי, שיש אפשרות לחיוב נפרד. וחבל שזה לא פה.

עכשיו, יש דבר שהפריע לי יותר וזה אני רוצה להראות לחברי המועצה, כי אני מבין את התוספת של סיווגים, 215, 261, 263 שמוגדרים באזור 3 יחולו. אלא מה, אני ביקשתי שלא רק שהסיווגים יחולו, שתהיה גם הגדרה ספציפית

לתעריפים.

כי לכאורה יש לנו פה סיווגים, אין לנו פה תעריפים ואני רציתי שייכתב באותיות קידוש לבנה, שיהיה ברור לכל אחד ואחד. ולא יהיה פה מקום לאף פרשנות מה הסיווגים, מה התעריפים.

דבורה הררי: ...שאלה?

אהוד יובל לוי: עוד אין שאלה. אני אגמור את המשפט, את יודעת אני מאריך, אבל תסלחי לי. אם היית חברת קואליציה תקטעי אותי, אבל מפאת כבודך,

דבורה הררי: אני מבינה.

אהוד יובל לוי: אז אני ברשותך. אני ביקשתי שלסיווגים שמופיעים למי שיסתכל על אזור 3, על אזורי תעשייה, למשל לסיווג 215 נקבע גם סיווג וגם תעריף עד 200 ותעריף מעל 200 מטר. שהם תעריפים של 288 ₪. ואילו באזור 5 אנחנו לא רואים את התעריפים האלה. אנחנו רואים שהסיווגים כאלה, התעריף שלהם לא ברור.

אם אנחנו מסתכלים על מבנה מסחרי 225 במרכז העיר, אז אנחנו רואים שמבנה מסחרי עם משרדים וכו', 288 שקל. אין פה נסיגה ימינה-שמאלה. יש תעריף, הוא ברור. מה שאנחנו יודעים כי הרי צו הארנונה למרות שהוא עדיין לא אושר הוא כבר תלוי במשרדי העירייה באגף הגבייה.

מה שהיינו רוצים לראות כדי שלא יהיה פה מקום לא לפרשנות, ולא לחס וחלילה טעויות, ולא להבנות, וחס וחלילה שלא תהיה פה לזות שפתיים שיגידו למוישה גרוס נתנו תעריף משל עצמו. למה? כי מוישה גרוס הוא מקורב. ואני פנית, ביקשתי.

מן הסתם התבקש, עכשיו ייצא גם מכתב מכובד בעניין הזה, שיבקש מכם במיוחד, מכיוון שיש אנשים שהם קשורים, מקורבים, מקורבים לראש העיר, חלקם אולי אפילו שותפים שלו בעסקים. אנחנו לא רוצים להגיע לזות שפתיים, אנחנו לא רוצים להוסיף לכאורה, לכאורה, לכאורה בכל מילה שנייה. אנחנו רוצים להגיד פשוט. מי שמנהל את העסקים שלו שלא יגיד ששמו לו רגל במרק. שיבוא ויהיה רציני.

שיכתוב במפורש, סעיף 215, סיווג 261, סיווג 263, אלה התעריפים. או שאומרים שלכל סיווגי התעשייה בעיר יש את המחיר האחיד בכל העיר, וזה גם טעות כי הבידול של מרכז העיר שהוא לא צריך לספוג את המשרדים, דווקא להעביר את זה לאזור תעשייה, או שאומרים לכל מקום את הסיווג שלו, אבל תתנו תעריפים.

כרגע אם אני מבין נכון את הצו, ואני אשמח ללמוד מכם אחרת, בסיווג 215 לא קבוע פה תעריף באזור 5. אדוני, אני רואה סיווג נקבע, אני לא רואה תעריף. כשאתה מסתכל על אזור 4 או על אזור 3, סליחה. אתה רואה סיווג נכס 215 תעריף. אם אתה מסתכל על אזור 4, אם אתה מסתכל בכל רחבי העיר, תראו,

מתי פז: כתוב באזור 5, יובל. סיווג 215 באזור 5,

אהוד יובל לוי: מתי, יש סיווג. צריך עוד מילה אחת. הסיווג והתעריף. כדי שיובל לוי לא יבוא למועצת העיר ויגיד הסיווג קיים, התעריף איננו.

עמירם מילר: אבל זה מובן מאליו.

דבורה הררי: אין מושג כזה.

אהוד יובל לוי: לא, לא, אדוני, אם זה מובן אל תחסכו רובריקה בטבלה. אתם קובעים, ואני אגיד לכם שהסיווג חל אבל התעריף לא נקבע, ולזה יתנו א', לזה יתנו ב'. זה כמובן לזות שפתיים, וחלילה אני לא מטיל בכס דופי, וחלילה אני לא אומר שזו כוונתכם, וחלילה אם מישהו נעלב שחושב שהתייחסתי לחברים שלו או לתורמים שלו, לא זו הכוונה. אבל טבלה פשוטה, רובריקה פשוטה היתה מונעת מהאופוזיציה לזות שפתיים. מה רע לכם?

עמירם מילר: תצהירי שכל אלה,

אהוד יובל לוי: אין תצהירי. כתוב.

צביקה צרפתי: תודה. התייחסויות נוספת של החברים?

???: היא בהלם. היא לא הבינה מה השאלה.

אהוד יובל לוי: אין פה שאלה. יש פה דרישה. למי שמלמדת היום גבייה וארנונה, למי שמנהל היום את העירייה ומתהדר בבעיות של אחרים, שילמדו קודם כל להסתכל לביתם. רובריקה פשוטה שאומרת יש סיווג ויש לו גם תעריף. שתי מילים נדרשות כאן: סיווג ותעריף. ברגע שלא קבעת תעריף, התעריף לא מובן.

מתי פז: דבורה, בחוברת הזאת צו הארנונה יש פה סיווג חדש למפעל תעשייה מעל 7,000 מטר, למוסדות חינוך מעל 3,000, בנקים, מבני מסחר, כס/50. האם מבקשים תעריפים מופחתים והאם הם מוגבלים בזמן? מופחתים זה כדי למשוך עסקים חדשים, זה ברור. האם יש לזה תוקף או שהם מקבלים מהיום forever את התעריף?

דבורה הררי: לא, לא, תראה, אנחנו צריכים לבקש מכיוון שיש סיווג שנקרא שירותים ומסחר, ויש סיווג שנקרא תעשייה, ויש

סיווג שנקרא מוסדות חינוך וזו היתה כזאת שאלה גם בוועדת הכספים שעילאי העלה את השאלה, כדי לתת מדרג שהוא זול מהסיווג והתעריף הקיים, צריכה להתבקש בקשה. הבקשה הזאת אם וככל היא תתאשר, היא תהיה גם במרכז העיר, גם באזורי התעשייה וגם באזור כס/50.

מתי פז: זה ברור לי. השאלה שלי אם התעריף המוזל הוא לכל

החיים או-?

דבורה הררי: הוא לא.

מתי פז: הוא בתוקף לשנה? ל-5 שנים?

עמירם מילר: לשנה אחת.

דבורה הררי: תעריפי הארנונה הם נמצאים כל עוד לא מבוקשת בקשה או

להעלות או להפחית. ברגע שזה יאושר והוא יוחל ברחבי העיר, ובאיזשהו שלב מועצת העיר תבוא ותגיד אנחנו בוחנים את דרכינו מחדש, לדעתנו עוד צריך אולי להוסיף תעריף כמו שאנחנו עושים עכשיו באותם מפעלים שמעל 7,000 מטר. שבשנת 98 נכון היה לתת תעריף נמוך מאוד- מאוד שאין כזה בארץ.

ובשנת 2013 ו-2012 ו-2014 אנחנו חושבים שיש מקום להעלות בהדרגה באחוזים לא גבוהים, כדי לתת איזשהו איזון בין מפעל מעל 7,000 מטר שהוא חדש, לא תוספת בנייה, מפעל חדש שמגיע לעיר. אין סיבה להמשיך ולתת 23 שקל תעריף מינימום בתעשייה. אין מקום לעניין הזה עכשיו. יש מקום כן להעלות את התעריף אבל באופן מדורג. באופן מושכל. ולכן אין הקצבת זמן קבועה מראש.

והיה ומועצה תחליט באיזשהו שלב להעלות תעריף מסיבות שתהיינה רלוונטיות באותה שנה, אחרי דיון, אחרי איסוף

נתונים, אחרי החלטות שמכוונות מדיניות כזאת או אחרת, המועצה סוברנית לבקש העלאה או הפחתה באותה שנה, זה לא לנצח.

עו"ד איתן צנעני: השאלה אם משרד הפנים מאשר את זה.

אהוד יובל לוי: חוק היציבות במשק לא נותן לך לעשות,

עמירם מילר: מתי, אתה מחזיק חומר שונה ממה שיש לנו כאן?

מתי פז: החוברת הזאת.

עמירם מילר: אני לא מכיר אותה. היא לא בסדר היום שנמצא אצלנו, אז

אני לא יודע על מה הוא מדבר.

דבורה הררי: בסדר, הוא שאל מחומרים של דיון,

עמירם מילר: אז איזה סעיף הוא מדבר? אפשר לדעת לפי החומר הזה?

ד"ר אמיר גבע: זה חומר שהיה בוועדת הכספים.

מתי פז: זה מוועדת הכספים.

עו"ד אלון בן זקן: עמוד 6 בצו, עמירם.

דבורה הררי: טוב, אני רוצה להתקדם ואני רוצה להגיד משהו אחר.

כשאנחנו כתבנו את הפסקה הזאת, שבה נאמר מספרי

הסיווגים המוגדרים באזור 3 יחולו גם על אזור זה, אין

מצב שיש סיווג איזשהו שיש לו תעריפים שונים. אין דבר

כזה. הסיווג, ההגדרה שלו והתעריף שלו אינם יכולים

להשתנות.

אם יש בסעיף 215 סיווג כזה שנקרא מסחר פלוס עסקים

בתעשייה, כאמור ב-225 שזה מה שנמצא במרכז העיר, ולו

יש תעריף של 288.06, ואנחנו כותבים בצו, בבקשה שזה

יחול גם על אזור זה, אין מצב שיהיה תעריף אחר מהמוגדר

בסעיפים האלה באזורים אחרים.

אהוד יובל לוי: לכאורה אז לא היית צריכה גם את 207, גם את 208.

- דבורה הררי:** לא, זה מקביל. לכל אזור יש את הסעיפים האלה.
- אהוד יובל לוי:** ברשותך, אמרת זה שילוש קדוש: סיווג, הגדרה פלוס תעריף.
- דבורה הררי:** נכון.
- אהוד יובל לוי:** סיווג ראיתי, הגדרה ראיתי, תעריף לא ראיתי. לאזור הזה, אם את אמרת שלכל אזור את קובעת לו סיווג, הגדרה ותעריף, אמרת אני לוקחת את הסיווג הזה. אבל הנה אנחנו רואים סיווג והגדרה באזור שכונה א', באזור שכונה ב', באזור מרכז העיר, פה אנחנו יודעים שיש בתים שיש להם סיווגים והגדרות. תעריף לא קיים באזור 4, באזור 5. משמע, היה יכול להיות יותר קל אם היית מוסיפה את הרובריקה הזאת והיית אומרת 3 שורות: 215, 261, 263 אלה הסיווגים, אלה התעריפים.
- צביקה צרפתי:** תודה רבה.
- אהוד יובל לוי:** עכשיו, הטכניקה אומרת הסיווג קיים, אין תעריף. אולי תתקנו את הטבלה ולא יהיה לי לזות שפתיים?
- צביקה צרפתי:** אורן, בבקשה.
- אורן כהן:** יובל, אתה לא התייחסת לארנונה למגורים,
- אהוד יובל לוי:** השארתי לך.
- אורן כהן:** השארתי לי, נכון?
- אהוד יובל לוי:** חילקנו בינינו את העבודה.
- אורן כהן:** אני מניח שכנראה התנגדת לפרסומים שהיו, וכנראה שזה בגלל זה.
- אהוד יובל לוי:** תמכתי בפרסום שלך,
- אורן כהן:** אתה רוצה לדבר במקומי? אין לי בעיה, אני אתן לך.
- אהוד יובל לוי:** אתה פנית אליי בשאלה, אני אענה לך. שלא יגידו ששמו לך

רגל במרק, אני מענה לך.

רויטל לן כהן: אבל אם זה מרק פטריות, מה אכפת לך?

אורן כהן: אני רוצה כן להתייחס לזה. אין זה סוד שבשנים האחרונות

וגם בוודאי בחודשים האחרונים, דיברתי הרבה על הנושא

הזה של ארנונה. ואני חשבתי ועוד אני חושב שרשות איננה

יכולה להכניס את ידה לכיס התושב, אלא עליה להסתדר

עם מה שיש. כלומר, עם מה שהיא גובה עפ"י חוק.

ובהקשר הזה אני ראיתי בזה איזושהי אמירה חברתית עוד

מעבר לכל אמירה אחרת, כי אני באמת חושב שאם תושב,

אזרח מרוויח ואמרתי את זה כמה פעמים, 5,000 שקל, הוא

צריך להסתדר עם 5,000 שקל. ואם הוא מרוויח 10,000

שקל אז הוא צריך להסתדר עם 10,000 שקל, וכך הלאה וכך

הלאה. עם מה שיש צריך להסתדר.

והיום באה בעצם עיריית כפר סבא ואומרת דבר שהוא

איננו מובן מאליו, היא באה ואומרת אנחנו איננו מעלים

את הארנונה לתושבים מעבר למה שדורש מאיתנו החוק.

איננו מעלים ולו בשקל אחד. ומי כמוני שיושב בוועדת

הכספים ולא רק שם, יודע עד כמה זה דבר שהוא איננו

מובן מאליו.

כי להסתדר עם תקציבים לפעמים אפילו בלתי אפשריים,

עם גזרות לפעמים שהן בלתי אפשריות, עם קיזוזים שהם

בלתי אפשריים שקשורים לעליית המדד, קשורים למכרזים

שאנחנו נדרשים בהם להעלות את המדדים, אם קשורים

להסכמי שכר כאלה ואחרים, הרבה הסכמי שכר. הם

קשורים להתייקרויות אחרות שיש במשק. אנחנו מסתדרים

עם מה שיש. וזו בשורה חברתית אדירה וצריך להגיד את

זה.

אהוד יובל לוי:

אבל יש עודף, אורן.

אורן כהן:

יחד עם זאת, יבואו הציניקנים ויגידו רגע, נכון להיום אין כזה תקדים אבל יסתכלו על ההיסטוריה יבואו ויגידו יש תקדים, ראשון לציון. בראשון לציון הפחיתו ארנונה. יש דבר כזה. אבל צריך לקחת בחשבון כמה דברים. בשום אופן אי אפשר להקיש על ראשון לציון, להקיש עליה על כפר סבא.

ולמה? כי כדי להגיש בקשה של הפחתה, ואני מדגיש את זה, צריך לאשר את צו הארנונה, כי זה החוק, החוק לא מתיר אלא מחייב להעלות. אפשר להגיש אחר כך בקשה להפחתה. אז ראשון לציון עשתה את זה. ולמה היא עשתה את זה? כי בעת ההיא שהיא עשתה את זה, היא קיימה את כל התנאים. והתנאי הראשון שהיא קיימה, היא היתה בפסגה של משלמי הארנונה בכל הארץ. ראשון לציון היתה בפסגה של הפסגות של משלמי הארנונה בכל הארץ.

ראש העיר אמר אני עיר עשירה, עם אזורי תעשייה עשירים, לא יודע אם אתם יודעים היא גם העיר הגדולה בארץ מבחינת השטח המוניציפאלי. עיר כזו אני לא מוכן להיות זה שמוביל את רשימת משלמי הארנונה. ולכן בתכנית ארוכת טווח אני רוצה לעשות איזושהי הפחתה מתקנת. אצלנו התושבים משלמים יותר מאשר הם משלמים בכל הארץ.

ולכן התנאי הזה בוודאי ובוודאי איננו חל על כפר סבא, ולכן כפר סבא לא יכולה גם אם מאוד רוצה להגיש בקשה כזו, כי היא לא תאושר בשום אופן.

- אהוד יובל לוי:** יש לך עודף 1.8 מיליון. תתייחס לעודף ותגיד יש לי עודף, אני גובה עוד ארנונה. אין לי עודף, אני לא מבקש עוד ארנונה. אבל אם יש לך עודף,
- אורן כהן:** אין שום עודף, אתה ממציא את הדברים האלה.
- אהוד יובל לוי:** סליחה, אבל-
- אורן כהן:** תן לי, תן לי.
- אהוד יובל לוי:** ... עודף בתקציב השוטף של 1.8 מיליון.
- אורן כהן:** תראה, אתה אומר הרבה דברים. אז אמרת גם את זה.
- אהוד יובל לוי:** אבל הגזבר פה.
- אורן כהן:** אוקי. יובל, אמרת גם את זה. בסדר, זה נרשם. זה אפילו בפרוטוקול.
- עמירם מילר:** הוא בזכות דיבור.
- אהוד יובל לוי:** מה ההתלהמות? יושב פה הגזבר,
- צביקה צרפתי:** אבל אתה לא מדבר ב... אתה מדבר על התלהמות? אתה מטיף כשאתה מתפרץ לדברים?
- אורן כהן:** אמרת שיש עודף.
- צביקה צרפתי:** אורן חבר שלך. אתה מטיף לנו?
- אהוד יובל לוי:** אורן חבר קואליציה.
- אורן כהן:** חבר טוב אפילו.
- צביקה צרפתי:** אתה מתפרץ לדבריו ואתה עוד מטיף לנו?
- אהוד יובל לוי:** בשולחן הזה הוא חבר קואליציה. יושב פה גזבר ואומר שיש לנו 1.8,
- עילאי הרסגור-הנדין:** כולנו חברים בשולחן.
- אהוד יובל לוי:** תתייחסו לעובדות. סליחה, אבל אולי העובדות מבלבלות.
- אורן כהן:** תכף נדבר על כסף.
- צביקה צרפתי:** אבל כשאתה בלבלת את העובדות ... לך לדבר בשקט. אז גם

אורן רוצה לבלבל את העובדות, והוא לא מבלבל, הוא מדבר לעניין, וגם תן לו לדבר.

אהוד יובל לוי: עם הציונים שלך היית צריך להיות מורה.

צביקה צרפתי: אתה יודע, אתה נתת לי כמה ציונים ואנחנו נמצאים באיזה מקום.

אהוד יובל לוי: נכון. אתה מאיים? אני לא מבין. אתה מאיים? אתה נמצא במקום, אנחנו לא נמצאים איתך באותו מקום אף פעם. לעולם.

צביקה צרפתי: אורן, בבקשה.

יהודה בן חמו: בבית המשפט כן.

אהוד יובל לוי: לא איתו, תתפלא.

יהודה בן חמו: הוא הביא אותך לשם.

אהוד יובל לוי: הוא הביא אותי לשם, נכון. אתה הבאת אותי למועצה. ואתה ... אותי לדברים. ואנחנו נביא אותך למקומות אחרים, אז מה אתה מחייך? ישימו לך רגל במרק, נדבר. מי הצביע בעדך, תגיד לי?

יהודה בן חמו: פסק הדין בדרך.

אורן כהן: עזוב, יובל.

אהוד יובל לוי: אתה כתבת אותו כבר?

עמירם מילר: יובל.

אהוד יובל לוי: אתה יודע שהוא בדרך?

אורן כהן: רד מזה, נו.

אהוד יובל לוי: שמו לו רגל במרק.

עילאי הרסגור-הנדין: אחר כך תיסגרו בחדר ו-

אורן כהן: אני חוזר למה שהתחלתי להגיד. אז יש חוק ואנחנו צריכים

לעמוד בחוק הזה, והחוק מחייב אותנו ולא מתיר. מחייב

אותנו להעלות את הארנונה. אפשר להגיש בקשה אחר כך. אבל החוק הוא חוק. הרי שנינו יודעים, אני אומר את זה בעיקר לך יובל, שנגיד שהיינו אומרים לא רוצים להעלות את הארנונה, על אפס אחוז. אז אתה היית אומר 'מה פתאום, נוריד מ-2%. אם הייתי אומר 2%, היית אומר 'נוריד 10%'. הרי זה לא היה נגמר. ברור. ברור.

זה כמו קבוצה, שיש במגזר מסוים קבוצה ששם מי שבועט הכי גבוה הוא הקפטן. אז אתה אומר 'יאללה, בוא נגיד'. אז מותר להגיד, אמרת. אבל זה לא רלוונטי, לא אפשרי, לא ניתן.

אני רוצה להגיד עוד דבר, ה-3.66% האלה למעשה משמעותם בערך 11 מיליון שקלים, נכון דבורה?
נכון.

דבורה הררי: אורן כהן: ה-3.66% האלה הם 11 מיליון שקלים. ואפילו ההצעה שלך, קודם כל אתה מדבר על 1.8 מיליון ש"ח שזה,

אהוד יובל לוי: על מה אתה מדבר? איזה הצעה שלי?

אורן כהן: אתה אמרת שיש 1.8 מיליון,

אהוד יובל לוי: בתקציב השוטף...

אורן כהן: תן לי יובל, באמת, אני לא,

אהוד יובל לוי: אתה ממוקד, אדוני.

אורן כהן: בסדר אדוני.

אהוד יובל לוי: משקי הבית משלמים 170 מיליון שקל. 3.6,

אורן כהן: לא, לא, 11 מיליון שקל.

אהוד יובל לוי: ... הארנונה.

אורן כהן: 11 מיליון שקלים,

אהוד יובל לוי: אתה מדבר על משקי הבית? משקי הבית 170 מיליון שקל,

שהעובדות לא יבלבלו אותך.

דבורה הררי: זה 7 מיליון שקל.

אורן כהן: 7 מיליון משקי הבית ו-4 מיליון,

דבורה הררי: משקי הבית זה 7 מיליון.

אורן כהן: אבל עזוב, מותר לך להגיד מה שאתה רוצה, הכל בסדר. 7

זה משקי הבית ו-4 מיליון זה ה-

אהוד יובל לוי: לא, הוא גם... לי נתונים, גם לא מדייק, אז לפחות, אל

תתרגז מהתשובות הלא מדויקות של עצמך.

אורן כהן: בסדר. ה-11 מיליון האלה שעולים כחוק, כמו שאמרתי,

אתה אפילו הצעת בוועדת הכספים, אמרת בוא נגלגל אותם

את הכל למסחר. שזה בעיניי רעיון הזוי. אז אתה תצטרך

אחר כך להסביר גם את הרעיונות שלך, למעשה.

עוד דבר שאני רוצה להדגיש, ה-3.66% אינם 3.66% אלא

כלפי מה ששילמנו בעבר בינואר בכלל.

ד"ר אמיר גבע: חצי מזה כבר שולם.

אורן כהן: זאת אומרת הרוב כבר שולם, וגם את זה צריך למעשה

להדגיש. דבר אחרון, אני חושב שיש יוזמה שהיא מבורכת

של רויטל, ואם תרצי להגיד מילה אז נשמח. בכל מקרה,

התעדכנו עליה בתקשורת שגם היא באה לעשות איזשהו

תיקון, ובהקשר הזה אני מרגיש צורך לפרגן לעמיתתי.

זאת אומרת אם יש דברים שאפשר לטפל בהם דרך חקיקה,

זה בוודאי דבר שהוא לא פסול. ומי שמסוגל ויכול לעשות

את זה, ורויטל הרימה את הכפפה, אז ישר כוח.

נושא אחרון שאני הייתי רוצה להגיד עליו מילה, היום לא

ניתן לעשות עפ"י חוק גם כן הנחות לסטודנטים. ואני

מאוד-מאוד מקווה שבעתיד יתאפשר הדבר הזה. ואם זה

יתאפשר לרשויות לעשות, אז אני מאוד מקווה שכפר סבא תרים את הכפפה ותיתן הנחה גם לסטודנטים.
כפר סבא ידועה בזה שהיא נותנת את ההנחות המרביות לכל מי שניתן עפ"י החוק לעשות את זה, ואני מקווה שזה יקרה גם כלפי אותם הסטודנטים.

צביקה צרפתי: תודה. אני רוצה להעלות להצבעה,

רויטל לן כהן: קודם כל, תודה רבה. ואני חושבת שאם חבר מרצ יכול מהמקום של האופוזיציה הקטנה להציע הצעת חוק, אז תיקח את הנושא של הסטודנטים בליכוד, שאם אני לא טועה היא יושבת שם טוב.

אורן כהן: אני פניתי לשר הפנים,

רויטל לן כהן: מצוין.

אורן כהן: אני יכול להגיד לך,

עמירם מילר: שקיבל בברכה את הפנייה.

אורן כהן: אני מאוד מקווה.

רויטל לן כהן: הייתי רוצה אבל כן לתת איזשהו הסבר, במיוחד מאחר ואני חושבת שזה קשור לכל אחד ואחד מהתושבים בעיר באופן אישי. בתקופה שבה נכנס שר האוצר החדש, ונזעק שאנחנו עומדים להיות יוון, הכלכלה הבאה שצונחת חופשי לבור. אחד הדברים הראשונים שהוא עשה, זה פנה למרכז השלטון המקומי וביקש מ-57 הרשויות שהמצב הסוציו אקונומי שלהם הוא באופן יחסי לפי הדירוגים הגבוה ביותר, לתת-

ד"ר אמיר גבע: להלוות לו כסף.

רויטל לן כהן: זה הלוואה, אבל תכף אני אסביר למה זה לא הלוואה. כששמעתי את זה,

אהוד יובל לוי: סיווגנו הסוציו אקונומי היה רק,

רויטל לן כהן:

אני יודעת מה הוא. בסדר, ועדיין. כששמעתי את זה, זה הזכיר לי את הסיפורים של ההורים שלי על מלחמת יום הכיפורים, שהם נדרשו לתת מלווה ברצון. הם מאוד רצו לתת את המלווה. זה היה בדיוק אותו סוג מלווה פה הפעם. בכל מקרה, הוא פנה לראשי 57 הרשויות וביקש הלוואה של 450 מיליון שקלים לפי איזשהו מפתח, עבורנו מדובר ב-9.2 מיליון שקלים.

למה זאת לא באמת הלוואה? כי הדרך שבה הם הציעו להחזיר לנו את ההלוואה, זה לאשר לנו להעלות את הארנונה ב-0.3%. מה שאומר שאנחנו ניתן כסף ונחזיר לעצמנו את הכסף מהכיס של, זה אפילו לא מכיס אחד לכיס שני, זה מאותו כיס.

זה אומר שפרט למס הכנסה ומע"מ, ומס בריאות וכל המיסים האחרים, אנחנו משלמים מס שאנחנו אפילו לא יודעים ולא שייך אלינו. ולו באמת היה מצב כל כך קשה והיו נדרשים תקציבי איזון לרשויות החלשות, אני בטוחה שכל אחת מהרשויות החזקות היתה מוכנה לקחת את זה על עצמה.

אבל הסתבר שלא רק שאנחנו נמצאים מול משבר כלכלי קשה, אנחנו נמצאים אפילו במצב ממש טוב, והתגלה שמעבר לתקציב שהמדינה חייבת להחזיק 3% שהם צריכים להחזיק, יש קצת יותר. 13.1 מיליארד שקלים רזרבה.

וכשפנו שוב ראשי הרשויות לבקש לבטל את ההסכם שנולד בחטא, קיבלו תשובה מהאוצר אבל אנחנו לא יודעים שיש לנו יתרה, מבחינתנו אנחנו עדיין נמצאים באותו מקום. מאחר וכך, ומאחר ואנחנו יודעים שיש יתרה, אנחנו יודעים

שיש יתרה ולו רק בגלל שלפני שבועיים שר האוצר רצה לעשות דיון במליאת הכנסת, יש לנו 13.1 מיליארד, מה נעשה איתם.

אז אני חשבתי שקודם כדאי להחזיר חצי מיליארד לאנשים שאנחנו לוקחים אותם, ואז לחשוב מה נעשה ב-12.6. ולכן פניתי לחברי הכנסת שלנו, של סיעת מרצ בכנסת, וחבר הכנסת אילן גילאון הרים את הכפפה והגיש הצעת חוק לביטול סעיף ג' בחוק ההסדרים, שהוא הסעיף שדן בעצם בתוספת הזאת.

רק במאמר מוסגר, גם החוק ההסדרים הוא לא חוק לגמרי חוקתי, הוא חוק עוקף חקיקה, הוא חוק מזעזע כבר הובעה דעה בגינו. ואני מאוד מקווה שלא נצטרך, יש לנו עד ה-30 באפריל להעביר את זה. אני קוראת לכולנו ליצור את ההדציבורי המתאים כדי שיתביישו להם, ו/או יבטלו מראש, יציעו בעצמם לבטל את הסעיף הזה, או שלפחות יצביעו על ביטולו.

אהוד יובל לוי: חברי המועצה יצביעו נגד התקציב, ההתייקרות או -?
רויטל לן כהן: אין לנו שום יכולת להצביע על זה. זה לא אצלנו, הצביעו על זה בכנסת בחוק ההסדרים. לו הייתי יכולה להגיע לשם להצביע, האמן לי הייתי עושה את זה.

עמירם מילר: עוד תגיעי. עוד תגיעי.

צביקה צרפתי: תודה, רויטל.

עילאי הרסגור-הנדין: הדיון בנושא הארנונה היה יכול להיות הרבה יותר רציני ומעשי, אילו לעירייה היתה סמכות לקבוע את גובה הארנונה כרצונה. אך מדיניות ממשלות ישראל במיוחד בשנים האחרונות, היא לכרסם בכוחו של השלטון המקומי,

ולקדם את המדיניות הארצית על חשבון הצרכים המקומיים שלעיתים חשובים לא פחות.

חברי לסיעת מרצ, רויטל לן כהן, כפי שהיא אמרה, מובילה ביחד עם חבר הכנסת אילן גילאון את המאבק במלווה ההזוי שממשלת ישראל כופה עלינו להעביר לה. בכך מגיעה לשיאה המגמה של התנערות מתקצוב הרשויות המקומיות מצד אחד, ומהצד השני מעורבות גבוהה במדיניותן.

שר האוצר יאיר לפיד שאל איפה הכסף. הוא מצא אותו בין השאר אצל תושבי כפר סבא שרובם שייכים למעמד הביניים, אותו הוא מתיימר לייצג. אך אל דאגה, הכסף יעבור ישירות מכיסנו אל המקומות הנזקקים באמת.

ניקח לדוגמא את יישובי הר חברון, כל משפחה שם,

אהוד יובל לוי: אתה משלם ליישובי הכפרים הסמוכים.

צביקה צרפתי: אני מבקש,

עילאי הרסגור-הנדין: כל משפחה מיישובי הרשויות המקומיות חברון מקבלת

תוספת מהמדינה, בגובה של כ-10,200 שקלים בשנה. תקצוב משרד הפנים שם הוא בשיעור של 266% מהממוצע הארצי. בזכות התקצוב הזה בבתי הספר ביישובים אלה, לומדים בממוצע כ-22 תלמידים בכיתה. התקציבים ממשיכים לזרום לשם באין מפריע, עכשיו גם במימון תושבי כפר סבא.

ממשלת נתניהו, בנט, לפיד - דורשת עוד ועוד מהרשויות המקומיות בגבולות הקו הירוק, ונותנת להן פחות ופחות.

עו"ד איתן צנעני: ... עיריית כפר סבא?

עילאי הרסגור-הנדין: כדי שלא נבוא בטענות, רגע, זה קשור מאוד למפלגה שלך,

מאוד למפלגה שלך.

רויטל לן כהן: על ראש הגנב בוער כובע קטן-קטן.

אהוד יובל לוי: את קראת לעו"ד צנעני גנב?

עילאי הרסגור-הנדין: עו"ד צנעני צח כשלג אך,

עו"ד איתן צנעני: ... בדרום הר חברון, בסדר עילאי, נו, זה הדיון פה בישיבה?

עילאי הרסגור-הנדין: אנחנו נטפל ביישובי דרום הר חברון. רגע, רגע,

רויטל לן כהן: אם אנחנו מוציאים מהכיס שלנו כתושבי כפר סבא, לא נדע לאן אנחנו משלמים?

עו"ד איתן צנעני: כל הבעיה זה דרום הר חברון? ... דמגוגיה.

עילאי הרסגור-הנדין: אני רוצה שיהיה ברור לאן הכסף הזה הולך.

עו"ד איתן צנעני: רק לשם הולך הכסף, עילאי? כל כך נדוש, כל כך דמגוגי.

אהוד יובל לוי: תגבי את החובות שלך מכוכב יאיר, מאלפי מנשה לא תגבי מהתושבים בעיר,

רויטל לן כהן: אני לא רוצה לגבות מהם. אני רוצה את שלי אצלי.

עילאי הרסגור-הנדין: חברות וחברים,

עו"ד איתן צנעני: תשנו את המדיניות.

עילאי הרסגור-הנדין: אני יודע שהדברים האלה מסעירים וקשים, אך צריכים להגיד את האמת כפי שהיא. צריכים להגיד את האמת כדי שלא נבוא בטענות. ממשלה מממנת חלק מההפרש בכספי ארנונה, שאותם היא כופה עלינו בחוק ההסדרים. אילו לא היינו אזרחים סוג ב', אפשר היה אפילו להוריד את גובה הארנונה.

אילו ממשלה היתה לוקחת אחריות על אזרחיה, הרשויות המקומיות כלל לא היו נדרשות לממן למשל את תחום החינוך. אבל יש יישובים מיוחדים להם הממשלה דואגת. כולי תקווה שלמרות מאמצי החבלה של ממשלת ישראל ביוזמות להשגת הסדר מדיני, נזכה לשינוי של סדרי

העדיפויות ולהחזרת תקציבי המדינה לישראל, במקום להשאירם, אני יודע שהדברים האלה קשים אבל הם חייבים להיאמר. במקום להשאירם בעתניאל, בסוסיא ובאדורה, שכידוע אינם שמות של יישובים בשטח המדינה. יום יבוא ונאלץ לשאת גם בעלויות הפיננסי של מקומות הזויים אלה.

עו"ד איתן צנעני: צביקה נו, זה לא קשור, בחייאת ראבק,

עילאי הרסגור-הנדין: אך אז לפחות יפסיקו להתייחס לתושבי כפר סבא כאל פרה חולבת. ואני מסיים. בנימה אופטימית אני מסיים. לשורה התחתונה, עדיין,

עו"ד איתן צנעני: באמת, עילאי. עילאי.

עילאי הרסגור-הנדין: לשורה התחתונה, אני רוצה לסיים את דבריי,

אורן כהן: היה לי קשה עם יובל, עכשיו אתה?

עילאי הרסגור-הנדין: רגע, סיימתי עם בנט. גם כשבהוד השרון ובהרצליה, סיימתי עם בנט, לא מזכירים יותר,

עו"ד איתן צנעני: את הכותרת בעיתון כבר קיבלת.

עברנו להוד השרון, התקרבנו. ???

עילאי הרסגור-הנדין: תן לי לסיים בנימה קצת יותר חיובית.

הנה, אנחנו בתוך הגבולות. ???

עילאי הרסגור-הנדין: תנו לי לסיים.

(מדברים ביחד ברקע)

עילאי הרסגור-הנדין: רגע, רגע, לא ויתרנו על שום דבר. לא ויתרנו על שום דבר.

אהוד יובל לוי: איפה לעצור את התייקרות המיסים...

עילאי הרסגור-הנדין: גם כשבהוד השרון ובהרצליה מעלים את הארנונה בשיעורים חדים, ולמרות כל הקשיים וההתייקרויות שאנחנו נאלצים להתמודד איתם, לא הוספנו שקל לארנונה

למגורים מעבר למה שהממשלה חייבה אותנו. לכן אולי
 אפילו לצערי הדיון הזה לא יהיה משמעותי, כפי שהיה יכול
 להיות. נסתפק ב... ארנונה לעסקים שגם הם תלויים
 באישור משרד הפנים, כמו כמעט כל החלטה אחרת שלנו.

צביקה צרפתי: אני רוצה להעלות להצבעה בבקשה, זה הנוסח: מאשרים
 את צו הארנונה לשנת 2014 המצורף לפרוטוקול, עפ"י
 השינויים המבוקשים, כולל הנחות,

אברהם שיינפיין: אני מבקש בכל הרצינות, דברים כאלה לא צריכים להיות
 על שולחן המועצה.

עו"ד איתן צנעני: השאיפה שלך להגיע לכנסת היא לא תהיה על גבינו.
עילאי הרסגור-הנדין: הדברים האלה צריכים להיות על שולחן המועצה, כי אנחנו
 מושפעים ישירות מהדברים האלה. ישירות.

עו"ד איתן צנעני: ממש לא. ממש לא.

צביקה צרפתי: תודה. איתן.

עו"ד איתן צנעני: זה בושה וחרפה.

אברהם שיינפיין: ... חד וחלק. ... קואליציה בדרך הזאת, קואליציה מנוהלת
 ... מדינה. לא מעניין...

רויטל לן כהן: אבל זה למען תושבי העיר.

עו"ד איתן צנעני: לא. לא. זה ממש,

עילאי הרסגור-הנדין: אותי זה מעניין מאוד. מעניין מאוד אותי.

צביקה צרפתי: חברים, חברים,

לכו הביתה. ???

צביקה צרפתי: אני רוצה בבקשה להעלות להצבעה, מאשרים את צו
 הארנונה לשנת 2014 המצורף לפרוטוקול, עפ"י השינויים
 המבוקשים כולל הנחות בארנונה ומועדי תשלום. מי בעד?
 אפשר פה אחד?

ד"ר אמיר גבע: פה אחד, גם יובל.

צביקה צרפתי: עמירם, אורן, יהודה, צביקה, עילאי, פליאה, רויטל, יהודה, רביטל, אמיר, מתי, ממה, דבי, איתן, אמיר, תודה. מי נגד? יובל, ענת, תודה.

החלטה מס' 27: מאשרים את צו הארנונה לשנת 2014 המצורף לפרוטוקול, עפ"י השינויים המבוקשים כולל ההנחות בארנונה ומועדי תשלום.

צביקה צרפתי: הישיבה נעולה.